

Αρ. 22. 2 Ιουλίου 1832.
ΕΤΟΣ Δ.
ΣΑΒΒΑΤΩ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετσία, Φοίνικες 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αί συνδρομαί γίνονται, ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 38. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Οφείλουσα κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ πέμπτου ἄρθρου τοῦ ὑπ' Αρ. 28 διατάγματος νὰ κανονίσῃ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου τῆς πόλεως Ναυπλίας,
Διατάττει.
Α. Οἱ Κύριοι Μ. Ἰατρός, Ν. Πονηρόπουλος, Α. Ρουσόπουλος, Β. Παυλίδης, Β. Χρηστακόπουλος, καὶ Α. Γιαννακόπουλος, ἐκλεχθέντες παρὰ τῶν συνεισενεγκόντων εἰς σύστασιν τοῦ σχολείου τῆς πόλεως ταύτης πολιτῶν, ὡς ἔφοροι τοῦ αὐτοῦ σχολείου, ἐγκρίνονται.
Β. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν θέλουν ἐκπληροῦν τὰ χρέη τῆς ἐφορίας ταύτης τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν, καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς, τὴν δευτέραν.
Γ. Οἱ ἔφοροι, συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ, θέλουν καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον περὶ τῆς μετακοσμήσεως τοῦ παραχωρηθέντος ὁσπητίου εἰς σχολεῖον, ἐπισυνάπτοντες καὶ τὸν ὑποθετικὸν τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενης δαπάνης λογαριασμὸν.
Δ. Θέλουν συνάξει ἐγκαίρως τὰς συνεισφοράς τῶν πολιτῶν, ἀπογράφοντες αὐτάς εἰς ἰδιαίτερον κατάστιχον, καὶ δαπανῶντες ἐξ αὐτῶν ὅταν, ὅπου, καὶ ὅσα ἤθελον ἐγκρίνει ἡμοψήφως ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ κατεστήματος, καὶ διευθύνοντες ἀκριβῆ αὐτῶν λογαριασμὸν, συνωδευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ καὶ ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.
Ε. Θέλουν λαμβάνει παρὰ τοῦ Διοικητοῦ κατὰ μῆνα τοὺς προσδιορισθέντας ἀπὸ τῶν ἐπιτοπίων πόρων πεντακισίους Ἀρ. 500. Φοίνικας, καὶ πληρόντες ἐξ αὐτῶν τοὺς μισθοὺς μόνον τῶν διδασκάλων, ἐφ' ᾧ καὶ προσδιωρίσθησαν, θέλουν διευθύνει πρὸς τὸν Διοικητὴν τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς παραλαβῆς.
ΣΤ. Θέλουν σημειοῖ εἰς χωριστὸν βιβλίον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἐφόρους καὶ ἐπικυρωμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Διοικητηρίου, ὅλα τὰ σκεύη, βιβλία καὶ λοιπὰ τοῦ σχολείου πράγματα, τὸσον τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως χορηγούμενα, ὅσον καὶ τὰ παρὰ διαφόρων φιλοκάλων καὶ ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν πολιτῶν τῆς Ναυπλίας προσφερόμενα, καὶ παραδίδοντες ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν διδάσκαλον ὅσα ἤθελον εἶναι χρήσιμα ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐργασίας του, θέλουν λαμβάνει ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς.
Ζ. Θέλουν διευθύνει κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μαθητῶν καὶ τὸν περὶ τῆς λουπῆς τοῦ σχολείου καταστάσεως ἑλεγχον.

Η'. Ἐκάστὸς τῶν ἐφόρων, ὁ λαχὼν κατὰ κλῆρον, θέλει λαμβάνει ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἐκ τοῦ ἐγγυτέρω ἐπιστάσαν τοῦ σχολείου καθ' ἑβδομάδα.
Θ'. Εἰς τὰς δημοσίους ἐξετάσεις, τῶν ὁποίων τὰς ἐποχὰς θέλουν προαποφασίσει ἐν χειρῶ, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν διδασκάλων, θέλουν παρευρίσκεσθαι ὅλοι οἱ ἔφοροι, προσκαλοῦντες καὶ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, καὶ μετὰ ταῦτα θέλουν διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τὸν κατάλογον τῶν εὐδοκιμούντων μαθητῶν.
Ι'. Θέλουν συντάξει, κατὰ πρότασιν τῶν διδασκάλων, ἰδιαίτερον πρόγραμμα προσδιορίζον τὰς ὥρας τῆς παραδόσεως, τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων, τὰς ἐωρτασίμους ἡμέρας, τὸν καιρὸν καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκχειρίας, καὶ τὰ λοιπὰ χρέη τῶν μαθητευομένων, καὶ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτῶν.
ΙΑ'. Θέλουν προβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ὅσα στοχασθοῦν ἐκάστοτε συντελεστικὰ πρὸς βελτίωσιν τοῦ κατεστήματος.
ΙΒ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 48. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ἐπειδὴ τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον τῆς πόλεως Ναυπλίας θεωρεῖται ὡς προκαταρκτικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ, διότι, προκαταρτιζόμενοι εἰς ἐκεῖνο ἀποχρώντως οἱ μαθηταί, θέλουν μεταβαίνει ἀκολούθως εἰς τοῦτο.
Διατάττει.
Α. Ἡ ἐπιστάσια τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου τῆς πόλεως Ναυπλίας ἀνατίθεται εἰς τοὺς διορισθέντας ἤδη διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 38 διατάγματος ἐφόρους τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου.
Β. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἰουνίου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ἡνός ἑλευσιν, καὶ ἔτι βραχυτέρον τὴν ἄμεσον συγκρό-
της νομίμου καὶ ἐλευθέρας Ἐθνικῆς ἐξουσίας, τὴν
οἱ ἄνθρωποι τῆς καταλύσεως ἐξουσίας ἠνάγκασαν
να ἐκτιμήσῃ με πολλὰς ἐπιζημίους θυσίας· ἀλλ'
τὸ ποτὲ Κυβέρνησις, ὅποιος καὶ ἂν ἦτον ὁ πατριωτι-
σμός, καὶ ἂν ἦτον ἡ ἱκανότης τῶν συγκροτούντων τὴν
ἐξουσίαν, δὲν εὐρέθη εἰς θέσιν δυσκολωτέραν παρὰ τὴν
ἐκ τῆς.

Ἐνδοιασμοὶ προσώπων, τῶν ὁποίων ἡ ἀρμοδιότης δὲν
ἐρευνήθη ἀπὸ τὴν ἀληθῆ φύσιν τῶν πραγμάτων, δίκαια,
δὲν ἐμελλε νὰ παρεκτανθῇ περαιτέρω τῶν ὀλίγων ἐδό-
μενων, ἀποθῆκαι κεναί, ταμεῖον ὅπως ἐκκενωμένον ἀπὸ τὰς
ἀσυνήθους δαπάνας τῆς παυσάσης ἐξουσίας, καὶ καταχρεω-
μένον ἀπὸ τὰς τιμὰς τῆς ἠθικοπολιτικῆς διαφθορᾶς, ἐπὶ τῆς
ὁποίας ἐστῆρίζοντο οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ σύστημά της, στρα-
τὸς πρὸ πολλῶν μηνῶν ἀπλήρωτος, συσσωρευθεὶς διὰ μιᾶς
περὶ τὴν καθέδραν μετὰ μιᾶν μεταβολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν,
ἀξίως τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς καρτερίας του, ἔλαβε μέγα
μέρος· ὅλα ταῦτα ἦσαν δυσκολαὶ μεγάλαι, δυσυπέβλητοι,
ἐκτανεῖν ν' ἀψυχῇσιν τὸν πλέον ἀφωσιωμένον πατριωτισμὸν,
καὶ ἐπομένως δύσκολον δὲν εἶναι νὰ ἐννοήσῃ τις, ἂν ἐξ αὐτῶν
ἡ κίνησις τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς ἐταράχθη ἐνίοτε, καὶ
δυσκολευθῇ.

Ἐὰν ὑπὸ τὰς ἐθνικὰς σημαίας εὐρέθησαν καὶ ὀλιγώτατοι
δυσπαρμένοντες Ἕλληνοὶ, οὗτοι εἶναι ἐκ τῶν ὅσους ἡ παρελ-
θούσα ἐξουσία εἶχε μισθώσει, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δορυφόρων
τῆς τυραννίας της, τοὺς ὁποίους ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις, ὅσον
καὶ ἂν ἐπροσπάθῃ, δὲν εὐρήκεν εἰσέτι τὰ μέσα διὰ νὰ
πληρώσῃ καὶ ἀπολύσῃ εἰς τὰ ἴδια.

Διαρκούσης τῆς ἐμφυλίου πάλῃς μέχρι τοῦ τελευταίου
Μαρτίου, ἔπαθαν ναί! φθορὰν πόλεις καὶ χωρία, ἐδόθησαν
ὑποσχέσεις, ἐδόθησαν διπλώματα εἰς τὸ στρατιωτικὸν ὑπέρ-
μετρα· ἀλλ' αἱ ἀναπόφευκτοι αὗται συνέπειαι τῆς ἀνάγκης,
εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθησαν ἡ ἐξουσία, καὶ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν
Μεγάρων, διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσιν ἐαυτοὺς καὶ τὰ ἐθνικὰ
δίκαια, ὅσον καὶ ἂν θεωρηθῶσι λυπηρὰ δυστυχήματα, ἡ δὲ
αὐτὰ εὐθύνη βαρύνει ὁλόκληρος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες
ἐπεχειρίσθησαν τὸ τόλμημα τοῦ Ἀργου κατὰ τὸν Δεκέμβριον
τῶν 1831, καὶ ἀπὸ ἀνομίας εἰς ἀνομίαν βαδίζοντες παρε-
λόγησαν μέχρι τέλους, ζητοῦντες νὰ κατορθώσουν διαρκῆ μιᾶν
αἰσχρὰν τοῦ ἔθνους ὑποδούλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ καιροῦ
εἰργάζοντο. Ἀναμφιβόλως δὲν ἤθελεν εἰσθαι ποσὸς οὔτε
δικαίον, οὔτε λογικὸν τὸ νὰ ἀποδοθῶσι τοιούτων δυστυχη-
μάτων αἱ αἰτίαι εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, καὶ πολλὰ
ἐπιπλέον τὸ νὰ κατακριθῇ, διότι εἰς ὀλίγας ἐβδομάδας,
καὶ χωρὶς καὶ ἐν μέσῳ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ θεραπεύσῃ.

Ἀναφέρονται τὰ περιῶν ὁ λόγος ἐγγράφα διαλύσιν τοῦ πολυ-
δαπάνου ἱππικοῦ, χωρὶς νὰ τὴν ἀποδίδουν εἰς τὴν ἀρμοδίαν
ἐποχὴν τῆς πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰς
στιγμὰς τῆς πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Νευπλίου συμπλοκῆς, ὅτε
πραγματικῶς ἡ διάλυσις αὕτη ἐγένετο, ἔγεκα τῆς ἀνικανό-
τητος καὶ τῶν σφαλμάτων τοῦ τότε ἀρχηγοῦ του, δι' ὧν τὴν
ἔχει πρὸ καιροῦ προετοιμάσει.

Ψεύδονται δὲ ὅσα λέγουσι περὶ διαλύσεως τοῦ σχολείου
τῶν ἐκτελεσθῶν καὶ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ, μολονότι ἄπορον εἶναι τὸ
να διατηρῶνται, ἐν τῷ μέσῳ παντελοῦς τῶν μέσων ἀμνη-
στίας, καταστήματα ὅχι μετρίως δαπάνης χρῆζοντα· ὅσον
καὶ τὸ πεζικὸν τακτικόν, ἐπαυοῦντες τῶν εἰσέτι ὑπὸ τὰς
σημαίας τῶν διατελούντων τὴν καρτερίαν εἰς τὰς πολυει-
δῆς ἐκτελέσεις, τὴν ἀποπλάνησιν καὶ λειποταξίαν τῶν παραι-

τησάντων τὴν ὑπηρεσίαν, δὲν δυσκολεύμεθα, ὥς εἶναι τὰς
πᾶσι γνωστὸν, νὰ ἀποδώσωμεν μετὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χρη-
ματικῶν μέσων εἰς τὰς βραδουργίας καὶ στασιαστικὰς
εἰσηγήσεις αὐτῶν ἐκείνων τῶν κακηβούλων ἢ ἀποπλανημέ-
νων ἀξιώματικῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Κωδικοτρώνης στολίζει με-
τὸ ἐνδυμὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς πίστεως.

Ὁμιλοῦμεν μετὰ λύπην μας ὅτι ἡ Κορινθία, ἡ Ἀργολίς,
ἡ Τριπολιτιζᾷ, θέατρα προλαβόντως μεγάλων καταχρήσεων
τῶν δορυφόρων τῆς παυσάσης ἐξουσίας, ἐβαρύνθησαν μετὰ
ζημίας ἀπὸ τὸν τελευταῖον Ἀπρίλιον ὡς τὴν σήμερον· ἀλλὰ
τὰ θάρη ταῦτα, ἀποτελέσματα ὅσον δυστυχῆς, τοσοῦτον καὶ ἀνα-
πόφευκτον τῆς εἰς αὐτὰς μόνας τὰς ἐπαρχίας συγκεντρώ-
σεως τόσον μεγάλου ἀριθμοῦ στρατευμάτων, ἂν πρέπει
ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τινὰς κατ' ἐξαίρετον τρόπον, οὗτοι ἀναμφιβό-
λως δὲν ἠμποροῦν νὰ εἶναι οἱ ἀπ' ἀρχῆς προτείναντες καὶ
συμβουλευσάντες τὴν ἀρχίωσιν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν κατὰ
τὰς ἐπαρχίας ὅλας εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα διαμοίρασιν του,
ἄχρι τῆς πληρωμῆς καὶ τοῦ διοργανισμοῦ του. Ὅλος ὁ κό-
σμος γνωρίζει τοὺς ἀντισταθέντας εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ
τῆς τοιαύτης τῶν ἀντιστάσεως ὁ ὑποκεκρυμμένος σκοπὸς πα-
ρουσιάζεται σήμερον εἰς ὅλην τὴν δυσᾶρεστον γυμνότη-
τα. Σύμφωνα μετὰ τὰς βουλὰς τῆς Υ. Συμμαχίας, σύμφωνα
μετὰ τὰς προκηρυχθείσας ἰδίας ἀρχὰς της, ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρ-
νησις δὲν ἔπαυεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ βαδίζῃ τὴν ὁποίαν εἰς
ἐαυτὴν ἐχάραξε γραμμὴν διαγωγῆς ἐπιεικοῦς καὶ ἀμερο-
λήπτου· τελεία καὶ πραγματικὴ ἀμνηστία, ἡπιότης, πατρι-
κὴ συγκρατῆσις ἐσυνώδευσαν τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πρόοδον
τῶν πράξεων της. Τὸ πλέον ἀναιδὲς ψεῦδος δὲν ἔχει νὰ τῆς
προσάψῃ τὴν ἐλαχίστην θετικὴν πρᾶξιν ἀντεκδικήσεως καὶ
διωγμοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἤθελε προσπαθῇ νὰ παραμορφώσῃ
σπανίως τινὰς συνεπείας, ἀρκετὰ δικαιολογημένας ἐκ τῶν πα-
ρελθόντων ἰδιωτικῶν ἀγανακτήσεων, τὰς ὁποίας ἂν δὲν ἠδυνήθη
νὰ προλάβῃ, ἅμα ὅμως γνωσθείσας ἐφρόντισε νὰ ἐπανορθώσῃ
ἀπ' ἐναντίας μάλιστα μίαν αὐστηρὰ κρίσιν ἣθελεν ἴτως δυνήθῃ
νὰ καταδικάσῃ τὴν ὑπέρμετρον συγκρατῆσιν καὶ ἡπιότητά
της, ὡς πρὸς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους δὲν ἔπρεπε νὰ κάμῃ
τὸ λάθος νὰ πιστεύσῃ ὡς ἱκανοὺς νὰ συμβιβασθῶσι μετὰ τὰς
ἀρχὰς τῆς ἐντίμου ἐλευθερίας, καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Μὴ φειδομένη κόπων καὶ θυσιῶν ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις,
διὰ νὰ εἰσάξῃ παντοῦ τὴν ἐπιθυμητὴν ἡσυχίαν, νὰ κατευνάσῃ
τὴν ζάλην τῶν παθῶν, καὶ διὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐθνικῶν
δικαιωμάτων ν' ἀπάντησῃ τὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίου ὑπηρε-
σίας, καὶ πρὸ πάντων τοῦ στρατοῦ, δὲν ἐλησμονήσεν οὐδὲ
στιγμὴν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν συγκρότησιν
τῆς Συνελεύσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπροσδοκᾶτο δικαίως ἡ
τελειότερα τῶν ἐπικρατούντων δεινῶν θεραπεία.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τὰ κακοποιὰ τῆς παυσάσης
ἐξουσίας ὅργανα, οἱ πολλάκις στιγματισθέντες ὡς ἐλατήρια
τῶν κατὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων μηχανευμάτων τῆς πλέον
ἀξιοκατακρίτου καὶ ἰδιοτελοῦς βραδουργίας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα
αὐτὴν τῆς ὑπὲρ αὐτῶν προκηρυχθείσης ἀμνηστίας, καὶ με-
τὴν εὐκαιρίαν τῆς πρὸς αὐτοὺς ὑπερμέτρου ἐπιεικειᾶς καὶ ἡπιό-
τατος τῆς Κυβερνήσεως, εὐθὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἡρχί-
σαν νὰ βουλεύωνται ἀνατροπὰς τῶν καθεστώτων, νὰ ὑπο-
σκάπτουν τὰ θεμέλια τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Συνδεδεμένοι ἀπὸ παρελθούσας κοινὰς μεταξύ τῶν ἐνοχῶν,
συνειδητοί νὰ μὴ ἀναπαύωνται, εἰμὴ εἰς μόνην ἐκείνην
τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, ἥτις ἀφίνει ἀναικτὸν τὸ στάδιον
εἰς τὰς βραδουργίας καὶ κακοπραξίας τῶν ἀψυχωθέντων ἴσως
ἀπὸ συμβουλῶν καὶ ὑπολογισμῶν μιᾶς ἐσφαλμένης πολιτικῆς,

υνώμοσαν ἐν τῷ κρυπτῷ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τῆς
υνελεύσεως, κατὰ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου.

Ἀποπλανήσαντες τὴν ἀθωότητά τινων, ἐπεβουλευθήσαν
των σχεδὸν συγχρόνως τῶν φρουρίων τὴν ἀσφάλειαν, ὅταν
νόμισαν ἑαυτοὺς ἀρχιτὰ ἰσχυροὺς· ἀλλὰ μολὶς τὸ ὀλεθρίον
ἐπιχειρήμα τῶν ἐπέτυχε κατὰ τῶν Πατρῶν· με σκοπὸν νὰ
παρεκτανθῶσιν αἱ ἐλλείψεις τοῦ στρατοῦ, νὰ ἐπαυξήσωσιν
ἐντεῦθεν αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ ζημίαι εἰς τὰς ἐπαρχίας,
αὐτῶν δὲ νὰ προκύψῃ νέα ὕλη γογγυσμῶν, δυσανεκτικῶν
καὶ ταραχῶν, διέσπειραν εἰς τὰς ἐπαρχίας μυρίας ψευδο-
λογίας, ἐκήρυξαν ἀσυνδοσίαν, τέλος διωργάνισαν ἀποσπασμα-
τα ληστῶν, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἔλλειψαν νὰ φανῶσι συμπράτ-
τοντες φίλοι καὶ συγγενεῖς των, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσωσι
καὶ διὰ τῆς βίας, ἀφοῦ δὲν τὸ κατώρθωσαν διὰ τῆς ῥαδι-
ουργίας, τὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας εἰσπραξὶν τῶν ἐθνικῶν δικαιο-
μάτων, τοῦ μόνου πόρου, δι' οὗ ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο
ν' ἀπαντήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Τὴν αὐτὴν τακτικὴν
ἠκολούθησαν καὶ ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἔθνουςυνελεύσε-
ως, τὴν ὁποίαν ἐθεώρησαν ὡς σκόπελον, ὅπου ἔμελλαν νὰ
συντριφθῶσι διὰ παντός καὶ ὁλοκλήρως τὰ ἀντεθνικὰ ἐπιχει-
ρήματά των, τὰ αἰσχρὰ των συμφέροντα. Ἀπελπισθέντες νὰ
τὴν ἀναβάλλωσι, νὰ τὴν ἐμποδίσωσιν, ἢ καὶ νὰ τὴν διαλύσωσι
διὰ τῶν πλαγίων μέσων τῆς ῥαδιουργίας, ἰδοὺ, κατὰ τὴν
παραμονὴν τῆς συγκροτήσεώς της, ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν γραμ-
μὴν τῆς ἀπλῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ παρουσιάζονται μεθ' αὐ-
τῶν τὴν ἀθλιότητα εἰς τὸ ἀποτρόπαιον στάδιον τῆς ἀνταρσίας,
καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Καὶ ὁ Κ. Θ. Κωλοκοτρώνης, τὸν ὅποιον ὑποστήριξις πα-
τριωτικῇ τῶν ἐγκρίτων τοῦ ἔθνους, καὶ εὐτυχεῖς περιστάσεις,
οὐδεμίαν ἔχρυσαι σχέσιν μετὰ τὴν σφαῖραν τῆς προσωπικῆς του
ικανότητος, ἔβαλλαν ἄλλοτε εἰς θέσιν νὰ προσφέρῃ ἐκδουλεύ-
σεις εἰς τὴν πατρίδα, τὰς ὁποίας ἐδυστύχησεν αὕτη ἀκολου-
θῶς ν' ἀγοράσῃ πλέον παρὰ μίαν φοράν μετὰ τὸν κίνδυνον τῆς
ἐλευθερίας της, καὶ μ' ἀδράς χρηματικὰς θυσίας καὶ ζημίας·
ὁ Κ. Κωλοκοτρώνης, ὅστις ἐπρόσφερε πάντοτε τὴν εἰς τοὺς
νόμους καὶ τὰ καθεστῶτα ἀφοσίωσίν του, κατ' ἀναλογίαν τοῦ
μέτρου, καθ' ὃ ἡ ἀδυναμία, ἢ καὶ ἡ θέλησις τῶν παρελθουσῶν
Κυβερνήσεων ἄφιναν ἐλεύθερον τὸ γάδιον εἰς πλεονεξίαν
του, καὶ ἀτιμωρήτους τὰς καταχρήσεις καὶ κακοπρα-
ξίας του· ὁ Κ. Κωλοκοτρώνης, ὅστις δὲν ἡμέλησε
νὰ μεταβάλλῃ εἰς πηγὰς ἰδίου αἰσχροῦ πλουτισμοῦ τὴν κυρί-
ευσιν τῶν φρουρίων, τὰς στρατολογίας, τὰς ἐπὶ διαφόροις
προφάσεσι περιοδείας του, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν μέχρι ἀηδίας
παρ' αὐτοῦ συχνοκηρυχθεῖσαν ἀσυνδοσίαν, πρῶτος σχεδὸν
πάντοτε εἰς τὰς κατὰ τῶν Κυβερνήσεων στασιαστικὰς ἐπι-
χειρήσεις, καὶ πρῶτος, ὅταν πάλιν ἐπρόκειτο λόγος νὰ προσαρ-
μύσῃ ἡ ἐξουσία σύστημα καταθλιπτικόν, ὁ Κύριος Κωλο-
κοτρώνης παρουσιάζεται σήμερον αὐθὺς εἰς τὴν σκηνὴν αὐ-
τεπαγγέλτος διερμηνεύς αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ, αὐτοχειροτό-
νητος κριτὴς τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τὴν βίαν
εἰς τὰς πράξεις, μετὰ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν συκοφαντίαν εἰς τοὺς
λόγους καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα, προσπαθεῖ νὰ ἀποπλανήσῃ τὸν λαόν,
νὰ τὸν διεγείρῃ εἰς ἐμφύλιον ῥήξιν, καὶ ἐξειδικυμένος αὐ-
θαίρετως χαρακτηῖρα καὶ δύναμιν, τὰ ὅποια οὐδεμίαν ἔχουν
ἀρχὴν νομιμότητος, κηρύττεται τέλος ἀντάρτης, καὶ κινεῖται
ἐνοπλὸς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ὀλικῆς
τοῦ ἔθνους ἀντίπροσωπίας.

Εἰς τοιαύτην λυπηρὰν στάσιν ὄθουμένων τῶν πραγμάτων
τῆς πατρίδος ἀπὸ τὰς βουλὰς καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ
ἀπονενομημένου τούτου ἀνδρὸς, χωρὶς νὰ ἐπεμῶμεν εἰς ὅσα

μέτρα ἡ Κυβέρνησις χρεωστεῖ νὰ λάβῃ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ
κατ' αὐτοῦ τὸν τόπον καὶ τοὺς κατοίκους, χωρὶς νὰ προβα-
λῶμεν ὅσας ἀπόκειται εἰς τὴν ἐγγίξουσαν ἔθνουςυνέλευσιν
νὰ λάβῃ σωτηρίους καὶ ἐπωφελεῖς ἀποφάσεις, ἐνομιζαμεν
χρέος μας ἀπαραίτητόν νὰ ἐξελέγξωμεν ἔμπροσθεν τοῦ ἔ-
θνους, τοῦ Κυριάρχου Ἡγεμόνος μας, (εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα
δὲν ἐσυστάθησαν οἱ στασιασταὶ νὰ ἀσεβήσωσι πολλάκις) καὶ
τοῦ πολιτισμένου ὅλου κόσμου, τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀχρεώ-
τητα τῶν μέσων, ὅσα μετέρχονται οἱ ἐχθροὶ τῆς κοινῆς ἡσυ-
χίας, διὰ νὰ τὴν ταραξοῦν, καὶ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τῆς
στυγεραῆς ἀνταρσίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατήντησαν τέλος νὰ
ἐξοκείλουν.

Προλαμβάνομεν δὲ ν' ἀποδοκιμάσωμεν διὰ τῆς παρουσίας
μας μετὰ τὸν πλέον ἐπίσημον καὶ θετικὸν τρόπον ὅσα λέγονται
καὶ πράττονται ἀπὸ τὸν Κωλοκοτρώνην, τοὺς περὶ αὐτὴν, καὶ
τοὺς μετ' αὐτοῦ συνενημένους καὶ συμπράττοντας, τὰ ἀπο-
δοκιμάζομεν πληρέστατα καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν λαῶν
τῆς Πελοποννήσου καὶ ὡς πολῖται Ἕλληνες, ὡς λόγους καὶ
ἐπιχειρήματα στασιαστικὰ, ἀνταρτικὰ, σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἀ-
νατροπὴν τῶν καθεστώτων καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας, διαμαρ-
τυρούμενοι ἐπισήμως δι' ὅσα κακὰ καὶ ζημίας ἤθελεν φέρεῖ
ἡ ἐκ τῆς ἀνταρσίας αὐτῆς νέα ἐμφύλιος ῥήξις, τόσον κατὰ
τοῦ ῥηθέντος Κωλοκοτρώνη, ὅσον καὶ κατὰ τῶν συνενηνομένων
καὶ συμπραττόντων μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ αὐτὰ ἐθνοβλαβῆ ἐπιχει-
ρήματα.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1832, ἐν Ἀργεῖ.

Πανοῦτσος Νοταρᾶς, Ἀναγνώστης Δηλιγιάννης, Ἀνδρέας
Λόντος, Ἰωάννης Δασίου, Γεώργιος Νοταρᾶς, Βασίλειος Κου-
ρουσόπουλος, Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος, Α. Τζιωρτζάκης,
Νικόλαος Κορφιωτάκης, Ῥήγας Παλαμίδης, Βασίλειος Χρη-
στόπουλος, Γεώργιος Δαρειώτης, Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης,
Σπυρίδων Σπηλιοτόπουλος, Νικ. Π. Ἀλεξόπουλος, Ἰωάννης
Βλάσης, Γεώργιος Μπάστας, Νικόλαος Πονηρόπουλος, Ἰωάν.
Κ. Κυριακὸς, Νικίας Οἰκονομόπουλος, Μιχαὴλ Τροχάνης,
Ἀναγνώστης Μακρυπαυκάμισος, Χριστόδουλος Κ. Καπετα-
νάκης, Π. Καλογεράς Λογοθέτης, Ἀνδρέας Τσικνόπουλος, Νι-
κήτας Φλέσας, Κωνσταντῖνος Ι. Ζέρβας, Ἀριστείδης Ἀνα-
γνωσταρᾶ, Μιχαὴλ Κάβδας, Δημήτριος Μελετόπουλος, Λυ-
κούργος Ι. Κρεστένιτης, Π. Μαυρομιχάλης, Π. Τρουπάκης,
Δ. Ζ. Γρηγοράκης, Ἀναστάσης Κηβέλος, Μ. Καλαγκᾶς, Στέ-
φανος Μ. Πικολάκης, Ἡλίας Πετρουλάκος, Στέφανος Χρησέας,
Α. Π. Μαυρομιχάλης, Ι. Μ. Μαυρομιχάλης, Ἀναστάσης Πολυ-
δούρης, Ζαφείρης Μπούρας, Παναγιώτης Μπενάκης, Γρηγόριος
Παπαλεξίου, Ξανθὸς Βενετσανάκης, Π. Φαρμακῦπουλος.

Περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν
συστημένων Ἑλληνικῶν Σχολείων. (Ἀπὸ ἐπι-
στολῆς τοῦ Κυρίου Ἰω. Βλαχούτση, ἐξ Ἀθη-
νῶν, 15 Ἰουνίου.)

Τὰ πολυειδῆ δυστυχήματα, ἡ στέρσις τῶν ἀναγκαιῶν
πύρων, ὁ φόβος, καὶ ἄλλα πολλὰ, κωλύοντα ὅσα καὶ οἷα δηλ.
συνεπιφέρει ὁ ζυγὸς μιᾶς ἄλλοθεν οὐκ ἄλλοθεν ἐξουσί-
ας, δὲν ἐδυνήθησαν καθ' ὅλους τοὺς προηγηθέντας χρόνους
νὰ ἀποσβέσωσι τὸν πρὸς τὰς μαθήσεις ζῆλον τῶν ὁμογενῶν
μας· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ στάδιον τοῦ ἐσχάτου ἀγῶνος ἐφαί-
νετο παραδόξως ἡ φιλόμουσος κλίσις, καὶ πολλοὶ νέοι, οἱ μὲν
πύρρῳ τῆς πατρίδος, οἱ δὲ ἐντὸς ταύτης, χωρὶς νὰ δειλιάσω-
σι τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀρεως, χωρὶς νὰ καταδραμάσθωσιν ἀπὸ τὰ

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ον σφραγίζει νὰ ἐξοφῶμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ᾔτη
 ἡμέρας, ὅτι ὑπεβλήθη εἰς τὸν χαλινὸν τῶν κοινωνικῶν
 νόμων. Καθὼς ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἱατρῶν υποθέτει ἀσθενείας,
 παρόμοιοι οἱ νόμοι καὶ οἱ νομοῦνται υποθέτουσιν ἐλαττώματα
 καὶ ἐλλείψεις εἰς τὴν ἀνθρώπινον ψυχὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο
 βλάστης τῶν νόμων τοῦ δημιουργοῦ, ὅτε ἠναγκά-
 σθη νὰ συντάξῃ ἰδίους νόμους πρὸς διατήρησιν ἐκείνων καὶ
 τινῶν ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς τῶν πρώτων σωφῶν καὶ τῶν πρώ-
 των νομοθετῶν.

Ἀφ' ἐλαλήσαμεν ἐνταῦθα περὶ τῆς πρώτης καταστάσεως
 τοῦ ἀνθρώπου, γεννᾶται φυσικὰ ἡ ἀπορία ποῶς τόπος ὑπῆρ-
 ξεν ἡ αἰτιὰ τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Κατὰ τὰς Ἀγίας Γραφὰς
 καὶ τὰς ἐκφράσεις τῶν φιλοσόφων, τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας ἐστά-
 θησαν κοιτὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Θέλουν διεξέλθει τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν ἀπὸ κτίσεως
 κόσμου μέχρι τῶν ἡμερῶν μας· ἀλλὰ θέλομεν ἐνασχοληθῆ-
 ῖν μᾶλλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Ἐξετάζοντες τὰς δια-
 ρεῖς περιόδους τῆς ἀκμῆς ἢ τῆς πτώσεως τῶν ἐθνῶν,
 ἀνιχνύοντες ἢ κατακρίνοντες τοὺς μεγάλους ἄνδρας, τοὺς τε
 ἀρχαίους καὶ νεωτέρους, θέλομεν εὑρεῖ, ὡς νέοι, ὅτι σὰς ὑπε-
 ρβῆν προσημαζόν, τούτῃσι μαρίστην ἡδονὴν καὶ λαμπρὰ
 παραδείγματα, ἅτινα θέλουσιν σὰς ὁδηγήσει εἰς τὸ νὰ διατρέ-
 ξῃ τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς ἀξίως τοῦ ἀνθρώπινου καὶ πολιτι-
 κῶ καὶ στρατιωτικῶ χαρακτήρος σας.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1480. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόδικον Σαντορίνης καὶ Ἀναφῆς
 Διακηρύττει.

Οἱ Κ. Χρηστάκης καὶ Ἀντώνιος υἱοὶ τοῦ πρὸ ἐξ μη-
 τὸς ἀποθανόντος Ν. Δερμάβα, δι' ἀναφορὰς των πρὸς
 τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Ἀρ. 34 τῶν ἐισερχομένων
 ἀναφέρουν ὅτι, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς των αὐθιχῶς,
 ἀπέβλεψεν τὴν πατρικὴν τὴν κληρονομίαν πρὸς ὄφε-
 λος των δυνάτων τῶν, καὶ παρακαλῶν νὰ δημοσιευθῇ
 ἡ παρήτησις αὐτῇ διὰ προγράμματος πρὸς ἰδιώτην
 τῶν ἐντὶς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας δυνειστῶν.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως
 ταύτης, προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς δυνειστὰς τοῦ ἀποθα-
 νόντος Ν. Δερμάβα νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιόν τοῦ προσω-
 πικοῦ ἢ δι' ἐπιτροπὴν νομίμη ἐντὸς 60 ἡμερῶν, ἀφ'
 ὧς κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἑθν. Ἐφημερίδος τὸ παρὸν
 εἴδος πρὸς γραμμὰς, ὅπως ἐκδίδεται αὐτὸ μὴ, τὸ Δικα-
 στήριον θέλει πράξῃ τὰ παρὰ τῶν νόμων διατασσόμενα.

Τὸ παρὸν ἀντίτυπον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
 Ἑθν. Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δὲ αὐτὸ νὰ κοινηθῇ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὁδῷ τῶν Δικαστῶν, ἑστὸν ἐπὶ τῆς δημοσίᾳ
 ἀγγελίας, καὶ τρίτον αὐτὸ τῇ ὁδῷ τῆς Ἐπισκοπῆς τῶν
 ὁρίων.

Ἐν Σαντορίνῃ, τὴν 1 Ἰανὺν 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Τουρτέρης.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Βαρεβίας.

Ἀρ. 483.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην
 ἀναφορὰν τοῦ δεσμοφύλακος Ἰωάννου Γούτου τῆς
 24 τοῦ λήγοντος Ἰουνίου, ὁ Ἀποστόλης Μπουζικόρης
 Θεσσαλονικεὺς, Στάθιος Κόντος Καλαβρυτινὸς, Πά-
 νος Ἀθανασίου Καλαβρυτινὸς, Τάσος Καραδούσης
 Νταριώτης, Γιάννης Γεωργίου Κυθωνιεύς, καὶ Στέ-
 φανος Ἰωάννου Τήνιος, κατηγορούμενοι οἱ μὲν τέσσα-
 ρες πρῶτοι δι' ἔγκλημα ληστείας, οἱ δὲ τελευταῖοι δύο
 δι' ἔγκλημα πειρατείας, καὶ κρατούμενοι ἐν φυλακῇ
 ἐσύντριψαν ἐν καιρῷ νυκτὸς τὸ παράθυρον τῆς φυλα-
 κῆς καὶ ἐδραπέτευσαν, γνωστοποιεῖται τοῦτο εἰς ὅλους
 τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, καὶ ἐν ταύτῳ προσκαλοῦν-
 ται νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν, ὥστε νὰ συλλάβωσι τοὺς
 ἐφεύγοντας δραπετέας, καὶ νὰ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς
 τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν αὐ-
 τηρότητα τῶν νόμων, ἀποπεμπόμενοι ἐνώπιον τοῦ
 ἀρμοδίου δικαστηρίου διὰ νὰ δικασθῶσιν.

Χαρακτηριστικὰ τῶν δραπέτευσάντων.

Τοῦ Ἀποστόλη Μπουζικόρη ἔτη 25, χρῶμα λευκόν,
 ὄμματα μέλανα, ῥῖνα μετρία, μύσταξ καστανόχρους,
 στόμα μέτριον, ἀνάστημα ὑψηλόν, ἔνδυμα Ἑλληνικόν.

Τοῦ Στάθι Κόντου ἔτη 30, ὄμματα καστανὰ,
 ῥῖνα μεγάλη, μύσταξ καστανὸς, στόμα μέτριον, ἀνά-
 στημα μέτριον, πρόσωπον μέλαν, ἔνδυμα Ἑλληνικόν.

Τοῦ Πάνου Ἀθανασίου ἔτη 19, πρόσωπον μέλαν,
 ὄμματα καστανὰ, ῥῖνα μεγάλη, μύσταξ καστανὸς,
 στόμα μέτριον, ἀνάστημα μέτριον, ἔνδυμα Ἑλληνικόν.

Τοῦ Ἀναστασίου Καραδούση ἔτη 27, πρόσωπον
 χλωμόν, ὄμματα μέλανα, ῥῖνα μετρία, μύσταξ
 καστανὸς, στόμα μέτριον, ἀνάστημα μέτριον, ἔνδυ-
 μα Ἑλληνικόν.

Τοῦ Γιάννη Γεωργίου ἔτη 20, πρόσωπον μέλαν,
 ὄμματα καστανὰ, μύσταξ μέτριας, ῥῖνα μετρία,
 στόμα μέτριον, ἀνάστημα μέτριον, ἔνδυμα Ἑλληνικόν.

Τοῦ Στεφάνου Ἰωάννου ἔτη 16, πρόσωπον ἐρυ-
 θρῶν, ὄμματα μέλανα, ῥῖνα μετρία, μύσταξ ὀλίγες,
 στόμα μέτριον, ἀνάστημα μέτριον, ἔνδυμα ναυτικόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Ἰουνίου 1832.

Ὁ Ἀστυνόμος Μ. Σακελλαρίου.

— ΕΠΙΣΤΟΛΗ — Ἡ Ἀλήθεια οὐδέποτε πρὸς τοὺς
 Ἕλληνας ὁπλ. Ἀλεξάνδρου Ἐδριπιδῶν ἐν Μεγάρους
 1832. Πωλεῖται πρὸς 40 λεπτά παρὰ τὸν ἰδίον.

Ἐπιδιόρθωσις — Παράρτημα τοῦ Ἀρ. 20. Σελ. 113,
 Στῆλ. α. Στῆλ. 5 ἀπὸ contentieuse — administrative
 τινῶν contentieux — administratif. — Στῆλ. 26.
 ἀπὸ ἀσύμφορον ἀσύνφορον ἀσύνφορον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αλλὰ πολλὰ δυστυχήματα καὶ δεινοπαθείαι ἐνὸς τοιούτου πολέμου, ἐνθουσιῶντες ἐπεθύμουν νὰ σπουδάζωσι καὶ νὰ συνομιλῶσι μετὰ τὰς Μούσας. Ἡ πολιτικὴ τέλος πάντων ὑπερβίη καὶ ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδος ἐπολλαπλασίασε τὴν ἀνάγκην τὸν πρὸς τὰς μαθήσεις διακαῆ καὶ πατροπαράδοτον ἔρωτα, διότι οἱ πλείους ἤδη αἰσθάνονται ὅτι χρῆζουσιν ἀρετῆς καὶ παιδείας διὰ νὰ γίνωσιν ἄξιοι εὐνομούμενου πολιτεύματος, καὶ διὰ νὰ φθάσωσι βαθμυδὸν εἰς μίαν εὐδαίμονα κατάστασιν. Ἀλλὰ καίτοι τοιούτα αἰσθανόμενοι, φοροῦσαν καὶ ὑπερποθεῖναι αἱ εὐαίσθητοι ψυχαὶ των, ἐπὶ μάλλον ἐπὶ τὸν μετὰ τὸ νὰ λείπωσιν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, δι' ὧν πτόνται αἱ μαθήσεις. Ὁ ἐξ ἀπόρων πόρου χρηρηγὼν χαριτοδοτῶν ἐνέπνευσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν φιλανθρώπων καὶ ἐνάρτετο Ἀμερικανῶν διὰ νὰ συντελέσωσιν εἰς μίαν τοιαύτην ὑψηλὴν ἀγαθοεργίαν. Ὄθεν πρὸς ταῖς λοιποῖς εὐεργετήρασιν, ὅσα μετὰ βαθύαις εὐγνωμοσύνης ἔλαβεν ἡ δεινοπαθεῖσα Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ φιλοχρίστου καὶ φιλανθρώπου κατοίκου τοῦ ἄλλου ἡμισφαίριου, προστεθῆ τέλος πάντων καὶ ἡ ἀποκατάστασις σχολείων τινῶν, ἐξαίρετως δὲ ἐκεῖνων, ἅτινα ἐφορεύουσιν οἱ ἐπὶ τούτῳ σταλέντες αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς Κύριοι Ροβερτσὼν καὶ Χίλλος, οἱ ὅποιοι ὀλοφύχως ἀγωνίζονται νὰ δείξωσι τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, καὶ νὰ φανῶσιν ἄξιοι τοιαύτης θεαρέστου ἀγαθοεργίας. Καὶ κατ' ἀρχὰς ἦν οἱ ἐνάρτετοι οὗτοι ἄνδρες ἐξελέξαντο τὴν νῆσον Τήνον, ἣν εἶχον κάμει ἐναρξίν τῶν σχολείων, φέροντες μεθ' ἑαυτῆν καὶ τυπογραφίαν διὰ νὰ τυπώνωνται τινὰ ἠθικὰ βιβλία, ἐν ἰσπερίτῳ παντάπασιν ἡ νεολαία· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπήντησαν δυσκολίας τινὰς, ἐμποδισθέντων κατὰ διαταγὴν καὶ τῶν πιστηρίων, μετέβησαν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ ἐνὸς σχεδὸν ἔτους, ὅπου καὶ ἐσύστησαν δύο σχολεῖα, τὸ μὲν διὰ τὰ κοράσια ἐφημούμενα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν, εἰς τὸ ὁποῖον σχολαρχεῖ ἡ ἐνάμμος καὶ εὐσυμπαθὴς Κυρία Χιλ, διδάσκουσα ταῦτα νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν, ἀκροαζόμενα συγχρόνως καὶ τὰ πᾶσι στοιχεῖα τῆς γραμματικῆς, ἀριθμητικῆς καὶ γεωγραφίας, καὶ γυμναζόμενα εἰς τινὰ ἐργόχειρα χρήσιμα καὶ ὡφελῆ εἰς τὸ γένος των, τὸ δὲ διὰ τὰ ἄρρενα ἀριθμούμενα καὶ ταῦτα περὶ τὰ ὀγδοήκοντα καὶ διδασκόμενα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Στεφάνου Εὐκλείδου Τηνίου, ὅστις διὰ τῶν ἀκοιμήτων κόπων του, διὰ τοῦ ζήλου καὶ πρὸς τούτοις διὰ τῶν ἠθικῶν τῆς προτερημάτων, ἀπέδειξε πόσον ἄξιός ἐστι τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, καὶ μάλιστα εἰς τὴν προσπάτῳ γεγονυῖαν ἐξέτασιν, καθ' ἣν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τε θεοφιλεστάτου καὶ σεβαστοῦ ἐπισκόπου Ταλαντίου Κυρίου Νεοφύτου, τῶν εὐγενεστάτων Κυρίων Προξένων, καὶ ἄλλων εὐπατρίδων ὁμογενῶν, προέβη τὰς ἀπαρχὰς τῶν κόπων καὶ τῆς παιδείας του, ἐξέτασε δύο κλάσεις μαθητῶν, παραδιδόμενων τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Ξενοφῶντος, καὶ τὸ τεχνολογικὸν τῆς γραμματικῆς μέρος, καὶ πολλοὶ ἀναλόγως τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῷ χρόνῳ ἐκίνησαν εὐδόκιμοι. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ θεοφιλία του ἐκινήθη διὰ τὴν πρόοδον τῶν πνευματικῶν του τέχνων ἐκίνησε τὰ χρεῖωδῆ, εὐλογοῦσα τὴν φιλομαθῆ νεολαίαν μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεργήθη καὶ ὁ διδάσκαλος λόγον παραινετικὸν πρὸς τοὺς μαθητάς, ἅμα δὲ εὐχαριστήριον πρὸς τοὺς ἐφύρτους διὰ τὴν τιμικαύτην ἀγαθοεργίαν των. Οἱ ἐνάρτετοι ἄνδρες, διὰ νὰ δείξωσι καὶ πραγματικώτερον τὴν ἐκ τούτων ἐκτίμησίν των, ἅμα δὲ καὶ τὸν πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἐκτελούμενων πόθον τῆς ἐνάρτετου ψυχῆς των, ἐχρησίαζοντο ἐπὶ τέλος πρὸς τοὺς εὐδοκίμησαντας τῶν μαθητῶν βιβλία ἀριθμολογία καὶ ἀνάλογα τῇ δυνάμει ἐνὸς ἐκάστου

Ὁ Κύριος Β. Μ. Καπελούζος, Σπαρτιάτης, εἰρεθεὶς κατ' ἐνέργειαν τοῦ 1830-ἔτους εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ βλέ-

πων αἰχμαλώτους Ἕλληνας πωλουμένους εἰς τὰς ἀγοράς, ὡς φιλογαζῶν, ἐκινήθη εἰς τόσῃ συμπαθείαν, ὥστε μὴ ἀκούσας εἰ μὴ τὴν ἀπρόσχεπτον ὁρμὴν τῆς νεότητός του, ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ εἰς ἀπολύτρωσιν αὐτῶν τρόπον παλὰ βίβοκίνδυνον. Ὁρμηθεὶς ἀπὸ τὴν φιλάνθρωπον πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν διάφοροι τῶν ἐν τῇ Τουρίᾳ Ὑπουργῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων, ὁ Κύριος Καπελούζος ἔκαμε νὰ πιστευθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι ἦτον διορισμένος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τοὺς Πρέσβεις τῆς Συμμαχίας νὰ ἀναζητῇ καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους χριστιανούς. Κατ' ὁρμήν δὲ ν' ἀπελευθερώσῃ οὕτως ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ τὰ ἄδυτα τοῦ γυναικωνίτου περὶ τὰς 150 ψυχὰς, γυναῖκας καὶ παιδιὰ, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶχον στερηθῇ τὴν πατρί- ὦν των θρησκίαν, ἀνατρεφόμενα εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν. Ἡ ὅσον φιλάνθρωπος, τόσον τολμηρὰ αὕτη διαγωγή του ἐνέβαλεν εἰς ὑπόψιν τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐκίνησε νὰ τὸν συλλάβῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίχησιν τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ διὰ μιᾶς τῶν ἐκεῖ Πρεσβειῶν ἐστάλη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις τὸν διεύθυνεν εἰς τὸ ἐν Πέτσαις Πρωτόκλητον Δικαστήριον, διὰ νὰ κριθῇ, ὡς βλάψας μετὰ τὴν ἁ-ω εἰρημένην διαγωγὴν του τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν Δυνάμεων, καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ Δικαστήριον μετὰ ὀκτὼ μῆνας ἐξέδωκεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφασιν, καὶ μετὰ τέσσαρας πάλιν μῆνας μόνον διετάχθη ἡ Ἀστυνομία νὰ τὸν ἀπολύσῃ τῆς φυλακῆς. Ὑπὸ τὴν πεποιθμένην σκιάν ἀνωτέρας ἐξουσίας, ὁ Κύριος Καπελούζος διέπραξεν, εἰς ἀντιχριστιανικὸν καὶ τυραννικὸν τόπον, ἔργον ἀγαθόν, φιλάνθρωπον καὶ ἀξέπαινον, μὴ κινήθεις ἀπὸ ἄλλης αἰτίας, εἰμὴ ἀπὸ χριστιανικὸν ζῆλον καὶ πατριωτισμόν, καὶ δὲν ἐπενοῦσεν ἴσως ποτὲ εἰς τὸν νοῦν του ὅτι ἐμελλε ν' ἀπαντήσῃ καταδιωγμὸν ἀντὶ ἀμοιβῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε σημαντικὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς ν' ἀδικήσῃ κάνα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων.— Πρωτόκολλον 59 τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τὴν 4 Μαΐου (22 Ἀπριλίου) 1832,

Παρίντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Αὐστρίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας, Πρωσίας καὶ Ῥωσίας.

Τελειωθείσης τῆς συναλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς συνθήκης τῆς 3-15 Νοεμβρίου 1831, συνθηροίσθησαν οἱ Πληρεξούσιοι διὰ νὰ συμβουλευθῶσι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αἱ Δυνάμεις, τεθεῖσαι εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν διὰ τῆς κοινῆς παρ' αὐτῶν ἐπικυρώσεως τῆς πράξεως ἐκείνης, πρέπει νὰ φερθῶσι, διὰ νὰ κατορθώσωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ὡς μάλιστα συμφώνως μετὰ τοὺς ὁποίους προέβητο περὶ εἰρήνης σκοπούς.

Ἐφ' ὧ καὶ ὁμολογήθη ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων, ὅτι ὥφειλε τὸ ἐν Λονδίνῳ Συμβούλιον νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἠκολούθησε μέχρι τοῦδε, νὰ ὑποφέρῃ νέας φροντίδας πρὸς τὴν συντέλειαν τοῦ ἔργου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκατέστη ὑπὸ τῶν περιστάσεων, καὶ, θεωρῶν τὴν συνθήκην τῆς 15 Νοεμβρίου ὡς τὴν ἀμετάτρεπτον βάσιν τῆς διαχωρίσεως, τῆς αὐτονομίας, τῆς οὐδετερότητας καὶ τῆς περὶ τὴν χώραν κυριότητος τοῦ Βελγίου, νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπιρρίψῃ, μετὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Βελγίων, συμβιβασμὸν αὐτοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διαπραγματεύσιν θέλει προσπαθῆσαι τὸ Συμβούλιον νὰ ἐξομαλίτῃ διὰ φιλικῶν τρόπων μεταξὺ τῶν δύο

μερῶν ὅλως τὰς δυσκολίας, αἵτινες δύνανται νὰ προκύψωσιν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης συνθήκης.

Ἀποφασίσαν δὲ τὸ Συμβούλιον νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ πολυλόγου ἀξίον τοῦτο ἔργον, ὡμολόγησεν ὅτι, πρὶν ἐκπληρώσῃ αὐτὸ, καὶ διὰ νὰ ἐξασφάλισῃ τὴν ἐκβασίν του, ἔπρεπε νὰ ἀναμνησθῇ τὴν ἀρχὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐθεμελιώθησαν αἱ ἀποφάσεις του ἀφ' ἧς ἡμέρας συνεστάθη νὰ γνωστοποιήτῃ καὶ πάλιν τὴν ἀμετάθετον διάνοιαν τῶν πέντε Λυλῶν τοῦ νὰ ἀντιταχθῶσι με' ὅλα τὰ δυνατὰ τῶν εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Ολλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου ἀνανέωσιν τῆς πάλης· ν' ἀναγγεῖλωσι τέλος πάντων ὅτι αἱ πέντε ἀνάμειξαι διατελοῦσιν ἐγγυώμεναι τὴν κατάρτασιν τῶν ἐχθροπραξιών, καὶ νὰ νομιζοῦνται ὡς ὑπόχρεοι νὰ μὴ συγχωρήσωσι τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν, κατὰ τὰς δημοκρατικὰς ἀπαγγελίας των, καὶ διὰ τὰ εἰς αὐτὰς ἐμπεισιτευμένα ἀνθρώπερα συμφέροντα. Αἰσθανόμενοι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην οἱ Πληρεξούσιοι, διακηρύττουσιν ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὗται τῶν πέντε Λυλῶν περὶ τῆς καταπαύσεως τῶν μεταξὺ τῆς Ολλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου ἐχθροπραξιών εἶναι τοιαύται, ὅπως ἐξαρτήσονται ἀνωτέρω, καὶ ἐκριναν νὰ διῇ τὸ πρῶτον πρωτόκολλον ὁλὴ τῶν ἐπισημασθέντων δύο διακοινώσεων εἰς τοὺς Πληρεξουσίου τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν, καὶ εἰς τοὺς τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Βελγίων.

ὑπεγράψαν, ὁ Βασιὼν Βασσιβέργος καὶ Κύριος Νελκεν-νος, διὰ τὴν Αὐστρίαν· ὁ Πρίγκιψ Γαλλερίνδος, διὰ τὴν Γαλλίαν· ὁ Λόρδος Πάλμερστον, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, διὰ τὴν Ἀγγλίαν· ὁ Κύριος Βουλέρ, διὰ τὴν Πρωσίαν· ὁ Κύριος Λεϊβεν καὶ Κύριος Ματθυσσερτς, διὰ τὴν Ρωσίαν.

— Ἔπονται αἱ δύο διακοινώσεις, αἵτινες δὲν εἶναι ἄλλο εἰ μὴ ἐπιστολαὶ συνοδευούσαι τὸ πρωτόκολλον τοῦτο.

Τοῦτο τρόπον ἡ Βελγικὴ ὑπὸ ἡγεσίᾳ εἶναι πάντῃ τελειωμένη, καὶ ἡ τοῦ Βελγίου ἀποστομὴ ὑπερκαταβρεμένη ὑπὸ τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων, δὲν δύναται πλέον νὰ προσδραμῇ εἰς τοῦτέτι.

Ἐκ Παριτίων, 2 Ἰουνίου.

Ἡ ἐφημερίς τῶν Ναυητῶν (Nautes) τῆς 29 τοῦ Μαΐου ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: — Ἡ κατὰ διαταγὴν τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν ἀρχῶν γενομένη μεγάλη ἐπίδειξις τῆς δυνάμεως, καὶ ἡ δραστηριότης τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν κατεδάμασαν τὴν ἀποστασίαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τῶν Βανδετῶν μολυνθέντα. Πενταχοῦ οἱ ἀποστάται προσέρχονται εἰς τὴν ὑποταγὴν. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαίνην καὶ Λοῦρ, αἱ ἀλλεπαλλήλοι προσβολαὶ τῶν στρατιωτῶν μας, ἡ ζέσις τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν, ἡ συλληψίς τῶν πρωϊστῶν ἀρχηγῶν, καὶ τὰ λαβόντα μέτρα εἰς περικύκλωσιν τῶν Βανδετῶν, ἔφερον τὴν φερίαν τῶν Καρολιστῶν εἰς ἐσχάτην ἀπελπισίαν. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κατωτέρου Λοῦρ, ὅπου οἱ ἀποστάται συνεβραβεύοντο εἰς διάφορα μέρη ἡρωιδουνοτο κατὰ τὴν 25 εἰς 18 ἢ 20 χιλιάδας ἀνδρες, ὅσιν ἔμεναν εἰληθ' ὀλίγοι ἐκατοντάδες, καὶ αὗτοι ἀκόμη ἐπρότειναν νὰ ὑποταχθῶσι, φοβούμενοι μὴ προσδραμῶσι παρὰ τῶν ἀτρομήτων στρατευμάτων μας, τὰ ὅπως ἀκαταπαύστως τοὺς κατατρέχουσιν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν μαθήμάτων τοῦ διδασκαλοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Κεντρικῷ Παιδαγωγικῷ Σχολείῳ, Κ. Γ. Τερτσέτου.

Περὶ τῆς πρώτης καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ πρώτη ἐφελευσίς, τὴν ὁποίαν, ὡς εἴπομεν, περιζήμεθα ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὴν σπουδὴν, αὕτη εἶναι καὶ σπουδὴ, ἡ

ὁποία ἀντιμεθόλως μᾶς ἡδύνει ἀντικείμενον τῆς ἱστορίας εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Τί ἄλλο δύναται νὰ εἶναι συμπληρωτικώτερον εἰς τὸν ἀνθρώπον παρὰ ὁ ἀνθρώπος; καὶ ὁ ἀνθρώπος εἰμὲν ἡμεῖς. Ἀς σημειώσωμεν ὅτι τὸ πλάσμα τοῦτο τῆς φύσεως παρασταίνεται ἀπὸ τὴν ἱστορίαν εἰς τὴν καλλιτέραν κατάστασίν του, καθ' ἣν μεταχειρίζεται τὰς ἐξόχους δυνάμεις, μὴ τὰς ὁποίας ὁ ποιητὴς τοῦ παιτὸς τὸν ἐπρόκειτο· παρασταίνεται, λέγομεν, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδεῶν, τῶν διαθέσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν του.

Ἐνταῦθα θέλω σᾶς ἀναγέρει ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποίαν προβάλλουσιν οἱ φιλόσοφοι, οἵτινες ἀγαπῶν νὰ ἐρευνῶσι τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων μόνον διὰ τῶν φυσικῶν τῶν δυνάμεων· τοῦτο δὲν εἶναι ἀξιοκατηγόρητον, διότι ὑπάρχει ἐμφυτός εἰς τὸν ἀνθρώπον ἡ ἀγάπη τῆς ἐρεῖνης, περὶ τῆς ὁποίας ἔλεγέ τις Γερμανὸς ὅτι, ἂν ὁ θεὸς τὸν ἐπρόσφραξεν εἰς μὲν τὴν μίαν χεῖρά του τὴν ἀλήθειαν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἤθελε προτιμήσῃ τὴν δευτέραν. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀμφιβολία εἶναι ἡ ἑξῆς. « Ποία ὑπῆρξεν ἡ πρώτη κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου; τοιαύτη, ὡς εἶναι σήμερον, ἡ διακροετική; »

Τρεῖς διαφοροὺς γνώμης ἔχομεν περὶ τοῦτου· ἄλλοι μᾶς ζωγραφίζουσι τὴν πρώτην τοῦ ἀνθρώπου κατάστασιν ὡς τινα ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ εἰρήνη ἐβασίλευε μεταξὺ τῶν θνητῶν. Ἡ γῆ ἦν πλουσία καὶ ὠρινοτάτη κατοικία δικαίων ἀνθρώπων· τὰ δένδρα δὲν εἶχον καταβιδασθῇ ἀπὸ τὰ ὄρη εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ μετακομίζωσιν εἰς μικρὰς πόλεις φιλοκερδαῖς ἐμπόρους· ὁ βοῦς δὲν ἔφερε τὸν ζυγόν, οὐδὲ τὸ ἄροτρον διέσχισε τοὺς κώλους τῆς καρποφόρου γῆς· ὁ ἵππος δὲν ἠσθάνετο τὸν πόνον τοῦ χαλινοῦ· δὲν ὑπῆρχε πέτρα, ἡ ὁποία νὰ ἐχώριζε τὰ ὄρη τῶν ἀγρῶν· αἱ οἰκίαι δὲν ἐκλείοντο, τὰ δὲ ἡμέρα ποιμνία ἐπρόσφερον εἰς τοὺς ἡμέρους ἀνθρώπους πλήρη λευκοῦ γάλακτος καὶ βοτάνων. δὲν ἦτο χρεῖα οὔτε στρατευμάτων, οὔτε στρατηγῶν, ἀλλ' οὔτε τεχνίται εἰργάζοντο τὸν σίδηρον διὰ νὰ τὸν καταστήσωσιν ὄργανον ἀδελφικῆς στραγῆς. Ὁ ἀνθρώπος ἦτο ἀθάνατος, καὶ εἰς τὴν ἀθανασίαν του ἦγονεν ἀμαζύουσιν νεότητά. Ἐκ ταύτης τῆς μακαρίας ζωῆς ἐξέπεσεν, ἀφ' ἐκτουτο παραβὰς τοὺς νόμους τοῦ πλάστου του, καὶ τὴν καθήκοντά του· ὁ θάνατος, αἱ ἀσθένειαι, ἡ πένις, αἱ οὐδυναὶ αὐτὰ ἦσαν τὰ παρεπόμενα τοῦ ἀμαρτήματός του.

Καὶ ἰδοὺ ἡ πρώτη γνώμη. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν πάντῃ ἀντιθετον εἰς τὴν προλαβοῦσαν, ὁ ἀνθρώπος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς φύσεως θηριώδης καὶ σκληρὰς· ἡ κατάστασις τοῦ πολέμου ἦτο ἡ φυσικὴ τοῦ κατὰστασις· οἱ νικηταὶ παρεσκεύοντο τὰ συμπόσια των με' ἀνθρωπινὰ κρέατα. Δὲν ἤκουοντο πώποτε παρακλήσεις πρὸς τὸν θεόν, δὲν ἐκροτοῦντο χοροὶ ὕμνων, ἀλλ' οὔτε τάροι ἠνοίγοντο διὰ νὰ καλύπτωσι τοὺς νεκρούς. Ἡ γῆ ἦτο γυμνὴ, αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες δὲν ὦρμαζον τοὺς καρπούς τῶν ἀμπελώνων, διότι, ἂν καὶ ὑπῆρχον ἀμπελώνες, αἱ σταφυλαὶ ἐκόπτοντο ἄνωρα ἀπὸ τῶν πλεονεκτητῶν τῆς χεῖρας· τὸ δὲ ἄροτρον δῶρον, θεᾶς εὐσπλαγγνῆς κατὰ τὰς παλαιὰς περὶ δόσεις, δὲν ἀνεσκαπτε διόλου τὴν γῆν.

Διὰ νὰ ἐκδῇ ἀπὸ τοιαύτην κτηνώδη στάσιν ὁ ἀνθρώπος ἐχρειάσθη μακρὰ σειρά χρόνων, παρούσα ἐξόχων ἀνδρῶν καὶ μεγαλοφυχία εἰς περιφρόνησιν τῆς ἀχαριστίας καὶ τῆς βαρύνοντος τῶν συγγενῶν, πρὸ πάντων δὲ ἡ θέλησις τοῦ θεοῦ.

Ἡ τρίτη γνώμη εἶναι ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἦτο πάντοτε ὁποῖος καὶ σήμερον, κατὰ τὰς ἡθικὰς διαθέσεις καὶ τὰς φυσικὰς του μορφάς.

Δὲν θέλομεν συζητήσῃ περὶ τῶν τριῶν ταύτων δοξασιῶν εἶναι ἡ ὀρθότερη, καὶ ὅτι δὲν ἔχουν ἀποχρύσταται ἀποδείξει, ὥστε νὰ κρίνωμεν ἀθανάσιος· ὅμως ἡ λύσις τοῦ προβλήματος ἤθελεν εἶσθαι μᾶλλον περὶ τῆς ὠρελίας. Τοῦτο μὲν

ρ. 21.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρ. Γ'. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1007 Π' ψηφίσματος, δι' οὗ δίδεται μὲν πίστωσις δέκα χιλιάδων Φοινίκων εἰς ἕκαστον πολίτην δι' ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, δὲν σαφηνίζεται ὁμῶς ἂν, ὅταν ἐνωθῶσι διάφοροι πολῖται διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, πρέπει νὰ δίδεται ἰδιαίτερα πίστωσις εἰς ἕκαστον, ἢ νὰ ᾖ μία καὶ μόνη δι' ὅλους.

Ἐπιθυμοῦσα νὰ σαφηνισθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ εἰρημικοῦ ψηφίσματος, διὰ νὰ μὴ γεννῶνται ἀμφισβητήσεις μεταξὺ ἀγοράστῶν καὶ τοῦ δημοσίου.

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 2475 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως, καὶ τὸ ὑπ' Ἀρ. 318 διάγγελμα τῆς Γερουσίας.

Ψηφίζει.

Α. Εἰς τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1007 Π' ψηφίσματος προστίθεται ὁ ἀκόλουθος παράγραφος:

Δύνανται πολλοὶ πολῖται ἠνωμένοι ν' ἀγοράσωσιν ἐν κτῆμα, ἀπολαύοντες ἕκαστος ἰδιαίτερον δικαίωμα πιστώσεως· ἀλλ' ὀφείλουν ἢ νὰ παρουσιασθῶσιν ὅλοι εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἢ νὰ πέμψωσιν ἐπιτροπὸν τῶν, ὅστις νὰ ᾖ εἰς χρέος νὰ παρουσιάσῃ ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον τῶν ἀτόμων, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων ἀγοράζει τὸ κτῆμα.

Β. Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἰουνίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΤΥΗΛΑΝΤΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἀρ. 25.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς τῶν παρὰ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον Ἐπαρχιῶν, καὶ τῶν κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἠλίδος, καὶ τῆς Μεσσηνίας μέχρι τοῦ Ταινάρου ἀκρωτηρίου.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βασιλικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Αὐτοῦ Μ. Γαλιότητος, εἶχε συστήσει πολλὰχρόνως Πρόξενόν τῆς κατὰ τὰς Π. Πάτρας τὸν Ἰππεία Κύριον Μαγερσβάνον.

Ἐπειδὴ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Προξένου τούτου εἰς Ἑλλάδα ἐμποδίσθη καὶ ἐμποδίζεται εἰσέτι, ὁ Αὐτοκράτωρ ἀποστέλλει τὸν Κύριον Μιχαὴλ Ζούκοβην ὑπὲρ τοῦ διὰ νὰ ἐκτελῇ καθ' ὅλην τὴν ἀπουσίαν τοῦ ῥηθέντος Προξένου τὰ καθήκοντά του. Τούτου χάριν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκονοποιήθη ἐπισήμως ἡ ἀποστολὴ αὕτη, σπεύδει νὰ σῇ τὴν γνωστοποίησιν, διὰ νὰ προῆξῃ ἕκαστος ὑμῶν προθύμως τὴν ὀφειλόμενὴν διοικητικὴν του συνδρομὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας του, καὶ νὰ τὸν ἀπονέμῃ ὅ,τι καὶ πρὸς τοὺς Προξένους τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τοὺς ἐξρέοντάς εἰς τὰς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν σας ἐπαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΤΥΗΛΑΝΤΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 4 Ἰουλίου.

Ἀναφορὰ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Πελοποννήσου.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐφθάσαν εἰς γνῶσιν μα, δύο ἔγγραφα μνηολογημένα τὴν 10 καὶ 11 Ἰουνίου 1832, ὑπογεγραμμένα καὶ διευθυνόμενα παρὰ τοῦ Κ. Θ. Κωλοκοτρώνη, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὸ Πανελλήνιον, τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τοὺς Πελοποννησίους.

Πελοποννήσιοι, καὶ τῆς ἀντιπροσωπίας τῶν λαῶν τῆς Πελοποννήσου ἐπιφορτισμένοι τὰ ὑψηλὰ χρέη εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, χρεωστούμεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐπισήμως καὶ ὡς πρὸς τῶν γραφομένων τὴν φύσιν, καὶ ὡς πρὸς τοῦ γράφοντος τὸν χαρακτῆρα καὶ τοὺς σκοποὺς.

Ἰπαγορευμένα τὰ ῥηθέντα δύο ἔγγραφα ἀπ' ἀρχῆς ὡς τὸ τέλος ἀπὸ αὐταπόδεικτον πνεῦμα κακίας καὶ δολιότητος, ἠθέλαμεν ἴσως τὰ νομίσει ἀνάξια σπουδαίας κατηγορηματικῆς ἀπαντήσεως, ἐν ἡ παραμόρφωσις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ ἀναιδὲς ψευδολογία, ἐξ ὧν εἶναι ὑφασμένα, δὲν ἀπέβλεπαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἐγκληματικὸν σκοπὸν τῆς ἀνατροπῆς τῶν καθεστώτων, καὶ τῶν θεμελίων τῆς κοινῆς ἀσφαλείας.

Χωρὶς ν' ἀνατρέξωμεν εἰς ἱστορικὰς ἐποχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος διὰ νὰ σημειώσωμεν αἰτίαι καὶ ἀποτελέσματα, πασίγνωστα ἤδη εἰς τὴν παρούσαν γενεάν, καὶ παραδεδομένα εἰς τὴν ἀδέκαστον τῆς ἐπερχομένης κρίσεως, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ διαπερασθῶμεν ἀπὸ τὴν πλέον ζωηρὰν λύπην, ἀναπολοῦντες τὴν ἀξιοθρήνητον ἐποχὴν τοῦ Δεκεμβρίου 1831, καθ' ἣν τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐσπρώθη εἰς ὀλέθριον ναυάγιον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμένος, καὶ ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ μὴ εἰσέτι διακοπεῖσα σειρὰ τῶν δεινῶν καὶ δυστυχημάτων, εἰς τὴν λυπηρὰν κληρονομίαν τῶν ὁποίων κατεδίχα-σε τὴν Ἑλλάδα ἡ καταλυθεῖσα ἐξουσία.

Ἄνδρες ψεύδους καὶ δολιότητος, τυφλὰ καὶ χάμερπῃ ὄργανα, τυραννίας οἱ περιστοιχίσαντες καὶ παρασύραντες εἰς ὀλέθριον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τέλος τὸν ἐπ' ἐλπίδι κοινῆς σωτηρίας προσκληθέντα Κυβερνήτην, ἐβουλεύθησαν ἐπὶ τέλους ν' ἀνεγείρουν ἐπὶ τὸν τάφον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους τὸν θρόνον τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τοῦ τυραννίσκου· νόες πεπορωμένοι ἀπὸ τὴν κακίαν ὠδήγησαν χεῖρας Ἑλλήνων εἰς χύσιν Ἑλληνικοῦ αἵματος, καὶ εἰς ὑπογεγραμμένων προγραφῶν, διωγμῶν καὶ ἐξοντωτικῶν ἐκδικήσεων.

Ἀλλὰ, χάρις εἰς τὸ ὑγιὲς τοῦ ἔθνους φρόνημα, εἰς τὴν φρόνησιν καὶ ἀνδρίαν τοῦ πλείστου μέρους τῶν πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπερομύχων τῆς πατρίδος, τὸ καταχθόνιον τοῦ Ἄργους τόλμημα ἐματαιώθη, καὶ αἱ συνέπειαι του, ὅσον ὑπῆρξαν ἀθλῖαι, τοσοῦτον ἀνεδείχθησαν καὶ ὀλιγαρκεῖς· οἱ ἐμπαιζόντες διὰ καιρὸν τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, αἱ ἐκ προμελέτης καὶ ἀπειρίας ἐκθέσαντες εἰς πολλοὺς κινδύνους τὴν τύχην καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ἐδικάσθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τῶν 1832· εἰς τρεῖς, εἰς πέντε ἡμέρας ἐζητήθησαν καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ ἔργα των, καὶ δὲν εὐρέθησαν.

Ἡ Γερουσία, τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα, ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας, μέγα μέρος τῶν Πληρεξουσίων, συνέτρεξαν κατὰ διαφόρους ἀναλογίας εἰς τὸν σηματοισμὸν τῆς ἐνεστώσης Προσωρινῆς Κυβερνήσεως· οἱ δὲ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἡσυχον καὶ εὐχάριστον ὑπαταγὴν των, καθὼς καὶ οἱ ἑταῖροι Ἀντιπρόσωποι τῆς Υ. Συμμαχίας μετὰ τὰς ἐπιστήμους ἀναγνωρίσεις των, καθιέρωσαν τὴν σύστασιν καὶ ὑπαρξίν της.

Καὶ αὕτη μὲν εἶχεν ὅρον σύντομον, τὴν ἐπιθυμητὴν τοῦ